

lise-der

bülteni

DEMOKRATİK ORTA ÖĞRENİM KAVGAMIZDA İLERİ

15 Günde Bir Çıkar Yıl 1 Sayı 5-6 19/5/1976 Fıatı 200 Krş.

1880

1880

1880

1880

1880

1880

İÇİNDEKİLER

BAŞYAZI	(2 - 3)
ÖZELEŞTİRİ	(4)
BİR MAYIS	(5 - 6)
HABERLER	(7 - 22)
EĞİTİM	(23 - 29)
MEKTUPLAR	(30 - 32)

LİSE - DER BÜLTENİ SAYI : 5-6

Sahibi ve Sorumlusu : İSMAİL YOLDAŞ

Yönetim Yeri : Cemal Gürsel Caddesi No. 47 Kat 2 Cebeci

Yazışma Adresi İsmail Yoldaş PK. 681 Kızılay - Ankara

Aşlımlar Matbaası
Ankara - 1976

DEMOKRATİK ORTAÖĞRENİM MÜCADELEMİZ VE OLİGARŞİNİN BASINININ YUTTURMACASI!...

Geçtiğimiz günlerde büyük tirajlı bir burjuva gazetesinde «Ortaöğretimdeki Anarşiyi Çözelim» başlıklı bir yazı dizisi başladı. Acınaklı sözler, kitleleri kandırmayı amaçlayan teranelerle dolu yazı dizisi alışlagelen lâfları, tehditleri, çamurları ile sürüp gidiyor.

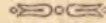
Yıllardır, Türkiye halkıyla bir avuç zorbanın iktidarı olan Oligarşik Dikta arasındaki dış dış, mücadelenin ortaöğretimdeki görünümü son yıllarda iyice berraklaşmış saflar giderek belirlenmiştir. Ortaöğretimde gelişen mücadelemiz, artan idari faşist saldırı ve baskılar. Devrim yolunda verdiğimiz şehitlerimiz onların dediği gibi ne «Yüksek öğrenimdeki anarşinin (!) ortaöğretime sıçraması» ne de «dış mihrakların (!) ortaöğretimdeki genç beyinleri yıkaması ve onları eyleme teşvik etmesidir.»

Bizim mücadelemiz, bizzat sömürü ve zulmü hata-tın canlı pratiğinde okullarımızda, çevremizde gördüğümüz ve ezilen sınıf ve tabakaların yanında yer aldığımız içindir. Kurumsal olarak varolan «Faşizm»i kitle tabanı sağlayarak aşağıdan yukarıya da örgütlemek ve bunun için önce eğitimi faşistleştirmek isteyenlerin tezgâhladıkları oyunları idare ve faşist köpeklerin ortaklaşa düzenledikleri saldırıları görmemezlikten gelip kitlelerin ekonomik demokratik taleplerine sahip çıkan, bu doğrultuda devrimci bir biçimde mücadele eden öğretmen, öğrenci ve halk derneklerini anarşinin kaynağı olarak göstermelerini yadırgamıyoruz. Çünkü burjuva basını yıllardır bunu allayıp pullayıp değişik giysilerle piyasaya sundu.

Emekçi halkımızın baş düşmanı Oligarşi ve onun uşaklığını, yamaklığını yapanlar ikiyüzlü politikalarına yalanlarına devam etsinler. Bir yandan kitlelere anarşi, yavrularımız kurtaralım edebiyatı yapıp öteyandan kıs kıs gülmelerini sürdürsünler.

DEMOKRATİK ORTAÖĞRENİM mücadelemizde kakolları cezaevlerini dolduran Malatya'da Kazım GÖK-TAŞ'ı Abidinpaşa'da Ata YILDIRIM'ı şehit veren öğretmeni öğrencisiyle binlercesi kıyıma uğrayan bizler Halkımız; zulüm ve sömürüden kurtuluncaya emperyalizm ve oligarşi yerle bir olana, güzel günler görene dek zor-balarla mücadele edeceğiz.

Sınıf mücadelesini ve Ortaöğrenimdeki görünümünü kimsenin kafasından çıkmamıştır. O tarihi gelişmenin itici gücü objektif bir gerçektir. Böyle bilin.

LİSE - DER BÜLTENİ HAKKINDA SORUŞTURMA AÇILDI

Derneğimiz Tüm Lisesiler Kültür ve Dayanışma Derneği (LİSE - DER)'in yayımladığı bülten hakkında Dernekler Yasasına aykırı hareket ettiği gerekçesiyle soruşturma açılmıştır. «Üyelerinin boş vakitlerini iyi geçirmeleri, sağlık kurallarına uymalarını sağlamak v.b. gibi şeylerle uğraşacağı yerde, siyaset yaptığı, ülke sorunlarına yönelik yayın yaptığı gerekçesiyle.»

LİSE - DER'in Amaç Maddesi : Ortaöğrenim kurumlarında okuyanları toplum ve ülke sorunları yönünde bilinçlendirmek ve bu suretle birleşme ve dayanışmalarını sağlamak.

Biz tüm ülke çapında devrimci, ilerici basına yapılan baskıları protesto ediyoruz. Mücadelemizi sürdürmeye kararlıyız.

LİSE - DER

ÖZELEŞTİRİ

LİSE - DER Bültenininin 3. Sayısında «Devrimci Felsefe Nedir?» başlıklı bölümü karşıtların mücadelesi çizgisinde önemli bir yanlışlık yapılmıştır. 9. sayfadaki yazı «baş çelişkinin çözümlenmesiyle, temel ve tali çelişkiler çözülecektir, işte bu tali çelişkilerin çözümü baş çelişki halini alan eski tali çelişkilerin çözümüne bağlıdır» biçiminde bir anlam taşımaktadır.

Bu yanlıştır : Çünkü baş çelişki her ülkenin somut şartlarına göre değişmektedir. Ayrıca gelişen süreç içerisinde şartların değişmesiyle birlikte eski baş çelişkinin yerini, yeni somut şartlara göre yeni bir baş çelişki alır. Bu eski baş çelişkinin çözümü veya yok olması temel çelişmeyi çözmez.

Temel çelişkinin çözümü ise ancak tüm dünya emperyalist, kapitalist sistemin yıkılmasıyla çözüm bulacaktır.

Bültenimizin 4. sayısında «Başyazıda da buna benzer bir yanlışlık olmuştur. «Bütün bu uygulamalarıyla zaten üst yapıda var olan faşizm halkımızı sindirmeye ve alt yapıda da gelişme olanakları arıyor.» Doğrusu ise «Bütün bu uygulamaları ile zaten devlet cihazı içinde var olan faşizm kendisine kitle tabanı sağlayarak halkımızı sindirmeye ve aşağıdan yukarıya örgütlenme olanakları arıyor» olacaktır.

1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI KUTLANDI

1 MAYIS birlik - mücadele - dayanışma günü olarak kutlandı. Derneğimiz LİSE - DER ve diğer birçok demokratik meslek kuruluşlarının da bulunduğu mitinge yüz binlerce devrimci katılmıştır.

Oligarşik Diktanın yalanlarına rağmen «1 MAYIS BAHAR BAYRAMIDIR» aldatmacasına rağmen yüzbinler artık ülkemizde de 1 MAYISIN Birlik, mücadele, dayanışma ruhunu canlandırmışlardır.

1 MAYIS NEDİR?

1850'lerden sonra Amerika'da kapitalizmin hızlı gelişimi işçilerin, emekçilerin yoksullaşmasını hızlandırmıştır. Sömürü alabildiğine artmıştır. Ücretler son derece düşüktür. Günlük çalışma süresi 15 saati bulmaktadır. Bıçak kemiğe dayanmıştır.

Açlıktan, kıtlıktan ve işsizlikten ölmek yerine, Amerikan işçileri 1874 yılından itibaren grev ve direnişlere başlamışlardır. Nihayet 1 Mayıs 1886 günü, Amerikan işçi sınıfı 8 saatlik işgünü için genel grev ilân etti. Ülke çapında greve yüzbinlerce işçi katıldı. Bugün, yasalara geçen bu en basit istem için demokratik gösteriler düzenleyen işçilere Amerikan parabalaları saldırdılar. 3 Mayıs günü Şikago'da polis, jandarma ve profesyonel grev kırıcıları bir çok işçiyi öldürdü yaraladı işkence etti.

4 Mayıs günü binlerce işçi katliamı protesto etmek üzere yine Şikago'da toplandı. Polis beslemesi ajan ve provaktörler terör ve karışıklık yarattılar. Hazır bekleyen atlı ve silâhlı kolluk kuvvetleri işçilere ateş açtı, öldürdü, yaraladı. Tutuklananlar arasındaki 4 işçi lideri 11 Kasım 1886 günü asılarak öldürüldüler. Amerikan parabalalarının astırıldığı Parsons'un son sözleri şöyleydi: «Bütün dünya biliyor suçsuz olduğumu. Eğer asılırsam,

cani olduğumdan değil, sosyalist olduğumdan asılacağım.»

Persons ve arkadaşlarını sermayenin kanlı pençesinden kurtarmak için çeşitli uluslardan milyonlarca işçi aylarca süren protesto gösterileri yaptılar. Sekiz saatlik iş günü için Amerika'da başlayan hareket, tüm dünyayı sararak, parabalalarının zulmüne karşı bir mücadele ve dayanışma gününe dönüştü.

14-21 Temmuz 1889 tarihinde Paris'te toplanan bir kongre, 1 Mayıs'ı dünya işçilerinin dayanışma günü olmasına karar verdi. 1890 yılından itibaren bütün ülkelerin işçileri, her yıl 1 Mayıs'ı birlik-mücadele-dayanışma günü olarak kutlamaktadır. Böylece 1 Mayıs dünya işçi sınıfının en köklü ve her yıl daha da zenginleşen geleceklerinden biri olmuş ve işçi bayramı olarak kutlanmaya başlanmıştır.

BİR MAYIS

Günlerin bugün getirdiği baskı zulüm ve kandır
Ancak bu böyle sürmez sömürü devam etmez
Yepyeni bir hayat gelir bizde ve ülkelerde
Bir Mayıs Bir Mayıs işçinin, emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkın bayramı
Yepyeni bir güneş doğar dağların ufuklarından
Mutlu bir hayat filizlenir kavganın doruklarından
Yurdumun mutlu günleri mutlak gelen gündedir.
Vermeyin insana izin kanması ve susması için
Hakkını alması için kitleyi bilinçlendirin
Bizlerin ellerindedir gelen ışıklı günler
Gün gelir gün gelir zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda bir kâğıt gibi erir gider.
Halkların nasırlı yumruğu balyoz gibi patlıyor
Halkların gürleyen sesi yerli göğü sarsıyor
Bizlerin mutlu günleri mutlak gelen gündedir.

AKŞEHİR ÖĞRETMEN OKULU ÖĞRENCİLERİ BASKILARA KARŞI DİRENİYOR

Öğretmen olma haklarının gaspedilmesi, artan faşist saldırılar ve kıyım lar üzerine direnişe geçen birçok öğretmen okulundan biri olan, Akşehir Öğretmen Okulu öğrencilerinin mücadelelerini kendi dağıttıkları bildirdi den öğrenelim.

ÖZGÜR VE DEMOKRATİK AKŞEHİR HALKINA

Bizler aylardan beri Akşehir Öğretmen Lisesi'nde faşist saldırılar düzenleyerek yıldırım, okuldan atılmak, sürülmek istenen öğrencileriz. Halkımızca çok iyi bilinmesi gereken gerçek şudur ki, Akşehir'deki bu tertip şu anda Türkiye'nin her yerinde düzenlenen plânın sadece bir parçasıdır. Kendilerine komando adını taktıkları bir grup öğrenci, devamlı olarak üzerimize saldırtılmakta, baskınlar düzenlenmekte ve muşta ile zincir, sopa v.s. ile bizlere saldırmaktadırlar. Amaçları Akşehir Öğretmen Lisesi'ni faşist bir karargah haline getirmektir.

Bize saldıran arkadaşlarımız zavallı birer kukladılar ve arkalarındaki başka güçler tarafından yönetilmekte ve korunmaktadırlar.

Türkiye'de bir çok okulda amaçlarına ulaştılar ama Akşehir halkının sağduyusu ve desteği sayesinde bizleri yıldırımadılar, yıldırımayacaklar da.. Son olarak 23 Mart günü üzerimize ani bir baskın düzenlediler. 10

saldırganın tutuklanması ile sonuçlanan bu olayın soruşturması Adliyede devam etmektedir. Ne acıdır ki bu olaylar sırasında okulun güvenliğini sağlamakla bir tek polis memuru görevlendirilmemiştir. Olaydan sonra ise polis saldırganlardan çok bizlerle uğraşmış ve gözaltına alarak birçoğumuzu dayaktan geçirmiştir. Olay sırasında okul müdürüne başvuruyor ama odasından kovuluyorduk.

Kaymakam ise anlamlı bir ilgisizlik içerisindeydi. Konya Valisi telefonla yapılan acele aramalara rağmen bir türlü bulunamıyordu. Özcesi oğün hükümet yokolmuştu. Şimdi yine 200 öğrenci sokak ortasında aç ve açtıktayız. Çadır kurup içinde barınmak istiyoruz ama Kaymakam her seferinde çadırlarımızı sökmek zorunda bırakıyor.

HALKIN SAĞDUYUSUNA SESLENİYORUZ

Bizler Türkiye'nin dört bucağından gelmiş fakir ana-dolu çocuklarıyız. Okumak bizim de hakkımız değil mi? Biz bu halkın çocukları değil miyiz? Çadırlarımızı sök-türenler bizim nerde yatıp kalkacağımızı düşünmezler mi?

Sakin bize acımayınız, çünkü bizler onurlu bir ulu-sun, yürekleri halkın sevgisi ile dolu gençleriyiz. Bugü-nün ezilen ama yarımın sahipleri özgür ve mutlu bir Türkiye'nin müjdecileriyiz.

Akşehir Halkına güveniyor ve güçbirliğine çağırı-yoruz.

Sokak Ortasında kalan 200 Öğrenci

KARAMAN LİSESİNE FAŞİSTLER SALDIRDI !

Karaman Lisesi'nde okul idaresi öğrencilerin gelişen devrimci mücadelesini anti-demokratik yöntemlerle engellemeye çalışmış öğrenim süresi boyunca devrimci fikirlerini gizlemeyen, açıkça söyleyen arkadaşlarımıza disiplin cezaları yağdırmıştır. Bunun yanısıra faşist saldırganların desteklenmesi de unutulmamıştır.

Son olarak 5.4.1976 günü Karaman'a 20 km. uzaklıktaki Kazım Karabekir Nahiyesinden getirilen besleme faşistler kama, zincir ve sopalarla öğrencilere saldırtılmıştır.

Kazım Koçer adlı arkadaş karnından bıçaklanarak ağır yaralanmıştır. İdarenin faşistlere destek olduğu bu olayı protesto eden öğrenciler halkımızın kurtuluş mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olan «DEMOKRATİK ORTAÖĞRENİM» kavgamızı zafere dek yılmadan, usanmadan sürdüreceklerini belirtmişlerdir.

DİYARBAKIR'DA ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİ VE HALK POLİSİLE ÇATIŞTI, 5 YARALI VAR

Öğrencilerle birlikte olay yerindeki halkın polise karşı gelmesi üzerine polis sis bombası kullanarak kalabalığı dağıtabildi.

DİYARBAKIR (THA) — Diyarbakır Bağlar Ortaokulu'nda meydana gelen olaylar sırasında öğrencilerle polis ve halk çatışmıştır.

Dün öğleye yakın saatlerde dersleri boykot eden öğrenciler kendilerine mani olmak isteyen okul yöneticileri ile tartışmışlar ve daha sonra okul bahçesine toplanmışlardır. Okul önüne toplum polisinin gelmesi üzerine iddiaya göre öğrenciler okulun kalorifer dairesinde yangın çıkarmışlardır. Yangın itfaiyenin müdahalesiyle kontrol altına alınmıştır.

Öğrencileri dağıtmak için toplum polisinin cop kullanması üzerine olay yerinde toplanan bazı kişilerde polisleri protesto ederek taş yağmuruna tutmuştur. Öğrencilerle birlikte olay yerindeki halkın polise karşı gelmesi üzerine polis (sis bombası) atarak kalabalığı dağıtmaya başlamıştır. Öteyandan olayların şehirde duyulmasından sonra Bağlar Ortaokulu'na çeşitli okullardan çok sayıda öğrenciler gruplar halinde gitmişlerdir. Olay sırasında 5 öğrenci çeşitli yerlerinden yaralanmışlardır. 8 kişi gözaltına alınmıştır.

ZAFERE DAİR

Ölüyor Çarpışarak insanlarımız

— Halbuki ne kadar çok hak etmişlerdi yaşamayı
ve toprakta herkesten fazla

onlar buna layıktılar.—

Ölüyor insanlarımız

— ne kadar çok —

Sanki şarkılar ve bayraklarda

Bir bayram günü nümayışe çıktılar

Öyle genç ve fütursuz..

Günler ağır

Günler ölüm haberleriyle geliyor

En güzel dünyaları, yaktık ellerimizle

veg önlümüzde kaybettik ağlamayı,

—bizi bir parça hazin ama dimdik bırakıp

gözyaşlarımız gittiler—

ve bundan dolayı

biz unuttuk bağışlamayı

varılacak yere kan içinde varılacaktır.

Ve zafer

Artık hiçbirşeyi affettirmeyecek kadar

Tırnakla sökölüp koparılacaktır.

MESLEK ve TEKNİK LİSELERDE DİRENİŞ!...

- * Döner sermayeli, emek sömürüsüne son.
- * Herkese Üniversiteye girme hakkı.
- * İş kazalarına karşı sigorta
- * Öğrenci birlikleri kurulmalıdır.
- * İdari-faşist baskılara son
- * Yüksek teknik liseler yeniden açılmalıdır.
- * **OLİGARŞİ İÇİN DEĞİL, HALK İÇİN EĞİTİM.**

Geçtiğimiz günlerde Türkiye'nin birçok şehirlerinde meslek ve teknik lise öğrenciler, en önemlilerini yukarıda sıraladığımız çeşitli demokratik talepler doğrultusunda boykota gittiler.

Bu olay «DEMOKRATİK ORTAÖĞRENİM» mücadelemizin önemli bir parçası olduğu ve yine mücadelemize yeni boyutlar kazandırdığı için üzerinde durmayı gerekli kıldı.

NASIL BİR ÜLKEDE YAŞIYORUZ?

Çağımız, emperyalizmin çöküş, ulusal kurtuluş savaşlarının ve sosyalizmin zafer çağıdır. Emperyalizm 19. yüzyılın sonlarında, 20. yüzyılının başlarında doğmuş, kapitalizmin can çekişen ve en üst aşamasıdır ve doğuşu ile birlikte genel bir buhrana girmiştir. Ancak değişen dünya koşullarına göre de, özünü değiştirmemekle birlikte sömürü yöntemlerini değiştirmiş, geliştirmiştir.

İçinde yaşadığımız dönem, 2. emperyalist paylaşım savaşından, özellikle de 1950 lerden sonra gelişen, emper-

yalızmin 3. bunalım dönemidir. Bu dönemin ayırıcı özelliği emperyalizmin dünyadaki pazarlarının yüzde 40 ını kaybetmesi, gelişen sosyalizme ve ulusal kurtuluş savaşlarına karşı kendi içinde geçici bir bütünleşmeye girmesi ile belirlenmektedir. Emperyalist güçlerden ABD emperyalizmi, 2. dünya savaşından, emperyalist - kapitalist sistemin imparatoru olarak çıkmıştır, fakat, bu arada emperyalizmin pazarları iyice daralmış, Doğu Avrupa ülkeleri, Arnavutluk, Çin ve Kuzey Kore bağımsızlığını kazanmıştır (Daha sonra bunlara Vietnam, Laos, Kamboçya, Küba, Mozambik ve Angolada katılacaktır.) Bu yüzden yani gelişen ulusal kurtuluş mücadeleleri ve sosyalizm yüzünden, emperyalist sistem kendi arasında bir bütünleşmeye gitmiştir. Fakat, özellikle belirtelim ki, bu sosyalizme karşı bir bütünleşmedir. Bütünleşme-çelişki diyalektiğinde, çelişki ağır basmaktadır, ancak günümüz koşullarında yeni bir dünya savaşının çıkabilmesine yol açabilecek bir nitelikte değildir.

Bu arada, pazar sorunu kendisini hissettirmeye başlamış ve emperyalizm, mevcut pazarlarını, içine düştüğü bunalımı hafifletmek için şartlara göre azami bir biçimde geliştirmeye başlamıştır; bunu yapabilmek içinde ilk önce feodal, yarı-feodal üretim ilişkilerini kırmış, yerine çarpık da olsa kapitalist üretimi hâkim kılmıştır. (Zaten hiç bir zaman emperyalizm feodaliteyi tam anlamı ile tasfiye edemez, bunu yapmak, yaşadığımız dönemde proleteryanın görevidir.) Bunu yaparken, doğal olarak, işbirlikçi KOMPRADOR burjuvaziyi, işbirlikçi TEKELCİ burjuvazi haline getirmiştir. Fakat tekelci burjuvazi suni olarak yeşertildiğinden ve feodal kalıntılar halen bulunduğundan dolayı (ki bunlar demokratik halk iktidari kuruluncaya kadar var olacaktır) kendi güçsüzlüğünü, bu sınıf ve tabakalarla işbirliği yaparak gidermeye çalışmıştır. Böylecene yeni - sömürge ülkelerde, işbirlikçi tekelci

burjuvazi ile toprak ağaları ve tefeci tüccarların en koda-manlarından oluşan OLİGARŞİK DİKTALAR belirmiştir ki, ülkemizde de böyledir.

Ayrıca, tekelci burjuvazi güçsüz olduğundan ve genel olarak emperyalizmin geriye atacak adımı kalmadığından, bu ülkelerde faşizm sürekli, biz buna SÖMÜRGE TİPİ FAŞİZM diyoruz. Hakim ittifakta, tekelci burjuvağı güçlendiği oranda AÇIK FAŞİZM gelir, diğer zamanlarda ise faşizm kurumsal olarak varlığını sürdürür. Komprador burjuvazinin, tekelci burjuvazi haline getirildiğinden söz etmiştik. Buna bağlı olarak ülkemiz, emperyalizmin GİZLİ İŞGALİ altında olan bir ülkedir.

MESLEK VE TEKNİK LİSELERİN KONUMU

Ülkede ki bu çarpık kapitalist yapıya paralel olarak meslek ve teknik liseleri ucuz kalifiye eleman yetiştiren okullar olarak karşımıza çıkıyor. Üniversite ve yüksek okullara girişte ki düzene özgü olarak genel adaletsiz işleyiş meslek ve teknik liselilerin bu okullara girişini iyice kısıtladığı için (1000 kişiden 1 kişi) bu okulları bitirenler fabrikalara atölyelere kalifiye eleman olarak gidiyorlar. Bu durum Oligarşik yönetimi daha ortaöğrenim sıralarında gelişen devrimci mücadeleyi boğmaya meslek ve teknik liselileri yıldırma, pasifize etmeye itiyor. Öğrencilerin «olur efendim, emredersiniz» demesini bu sömürü ve zulüm düzeninin birer köleleri olmalarını arzuluyor. Faşist okul yönetimleri ve faşist beslemeleri sayesinde nerde devrimci bir kıvılcım parlamışsa onu söndürmek istiyor. Başarıyor mu dersiniz?

Hayır! bu okullardaki ülke çapında gelişen mücadele kıvılcımının, tüm okulları tutuşturduğunu kanıtlamaya yeter de artar.

Meslek ve Teknik liselerde okuyan arkadaşlarımız bel-
li oranda üretim sürecinde yer aldığı için sömürüyü biz-
zat hayatın canlı pratiğinde yaşıyor ve gözlemleyebiliyor.
Bir de haksızlığa karşı mücadele etmek gerektiğini kavra-
yınca o zaman yenilmez bir güç oluyor.

Meslek ve teknik liselerde döner sermaye yoluyla yo-
ğun bir emek sömürsü vardır. Örneğin yapı meslek li-
selilerine ders diye duvar ördürülür ama işgüçlerinin
karşılığı döner sermayeye aktarılır. Kız meslek lisesi öğ-
rencilerin yaptıkları elişlerinden, hazırladıkları giysiler-
den döner sermaye müthiş karlar elde ederken öğrenci-
ler masraflarında kendi ceplerinden vermek zorundadırlar.

Atölyelerde sağlık kurallarına aykırı olarak çalıştırı-
lan öğrencilere çeşitli hastalıklara zehirlenmelere karşı
tedbir olarak çeşitli gıda maddeleri verilmesi gerektiği
halde yapılmıyor.

Tüm öğrenciler iş kazalarına ve meslek hastalıklarına
karşı sigorta edilmeleri gerektiği, halde, 1975 bütçe-
sinden 3 milyon 1976 bütçesinden 6 milyon Tl. sı bu işe
ayrıldığı halde bu güne dek gerçekleşmedi.

Birtakım öğretmen olamayacak öğretmenler, gerici
yöneticiler not vermemek ve sınıf geçirmemek tehdidi al-
tında öğrencilere kendi özel işlerini, yakınlarının işleri-
ni angarya olarak yaptırıyorlar.

Üniversite giriş sınavlarında genellikle yoksul halk
çocuklarının okuduğu meslek ve teknik liseleri bitiren
öğrencilerin yüksek okullara girme olanakları kısıtlanı-
yor. Şöyleki sınavda okumadıkları derslerden sorular so-
ruluyor. Kontenjanlar kısıtlı olduğu için binbir güçlük-
le okulları bitiren yüzlerce öğrenciden bir kaç puan tut-
turabiliyor.

M.T.T.B. SORUNLARIN ÇÖZÜMÜ İÇİN MÜCADELE EDEBİLİRMİ?

Millî Türk Talebe Birliği : Cumhurbaşkanının, İmam Hatip Okul'lu mezunlarının Üniversite'ye girmelerini kolaylaştıran bir tasarımı veto etmesi üzerine «Meslek Okulları üniversiteye alınsın» kampanyası açtı, çeşitli illerde yürüyüşler yaptı. Ne var ki bu yaptıkları, meslek liseî arkadaşlarımızın ekonomik-demokratik talepleri doğrultusunda bir çalışma değil; kendi gerici İdeolojilerine sınısice taban elde etmeyi amaçlıyordu. Emekçi halkımıza zulüm ve sömürü uygulayan, yurtseverleri kurşunlatan OLİGARŞİK DİKTANIN kuklalılığını yapan bu kuruluştan başka birşey beklenemezdi zaten. Onlar bu sınıf mücadelelerini köreltmeye, emekçilerle sömürgeçler arasındaki uzlaşmaz çelişkiyi gizlemeye çalışıyorlardı. Ve bu niyetleri çoğu yerde devrimciler tarafından kitlelere kavratıldığı için Adana Yapı Meslek Lisesi'nde olduğu gibi öğrenciler tarafından kovuluyorlardı.

Bu kuruluş şimdi de güya Üniversite'ye Hazırlık İmtihanları tertipliyor. Aslında ülke çapında yapılan eğitimin faşistleştirilmesine yardımcı oluyorlar.

Biz diyoruz ki: Emekçi halkımızla, emperyalizm, onunla bütünleşen yerli tekelci burjuvazi, tefeci tüccar ve toprak ağalarının en kodamanlarının oluşturduğu OLİGARŞİK DİKTA arasındaki mücadelede sömürgeçlerin yanında yer alan M.T.T.B. gibi kuruluşlar, emekçi halkımızın çocuklarının mücadelesinde de farklı bir tavır takınamazlar.

DİRENİŞLER

«Görüldüđu gibi Endüstüri Meslek ve teknik liselerde Emperyalizm ve Oligarşik Dikta çıkarına eğitim yapılmaktadır. Tüm bu sorunların yarattığı potansiyel örgütlenme ve devrimcilerin gücü oranında direnişlerin başlamasına ve yaygınlaşmasına yol açtı.

İstanbul, Ankara, Denizli-Eskişehir - Bursa, İzmir, Diyarbakır, Alayehir, Gaziantep, Kocaeli ve anadolunun dört bir yanında yürüyüş, forum, boykot, afişleme v.b. mücadele biçimleri denendi.

İstanbulda 20 ye yakın meslek ve teknik lisede merkezi bir şekilde boykot başladı. Birçok okulda boykot başarıyla sürerken bazı okullarda devrimci arkadaşların doğru tavır alamaması, polisın saldırısı, idarenin baskıları sonunda boykotlar kırıldı. Sultanahmet Endüstri Meslek ve Teknik Liseleri 10 gün süren örnek bir mücadele verdiler. Devrimci öğrencilerin kararlı tutumu polis-idare ittifakını gerilettil. Boykot; forum yürüyüşlerde beslenerek sürdürüldü birçok arkadaş gözetimine alındı. Bakırköy ve Beyoğlu ticaretli iselerinde de aynı başarı elde edildi. Ote yandan Maçka Endüstri Meslek ve Teknik-Motor Meslek ve Teknik, Liselerinde direniş 3. gününde kırıldı.

Ankara'da Yıldırım Bayezit Endüstri Meslek ve Teknik, Cumhuriyet Akşam Ticaret Liselerinde boykot 3 gün sonra mücadeleyi daha değişik biçimler de sürdürmek üzere bitirilirken Ulus Endüstri Meslek ve Teknik Lisesinde 1. gününde devrimcilerin hataları yüzünden kırıldı. Diğer okullarda özellikle Beşevler bölgesinde kümeleşen okulların çoğunda yeterli potansiyel olduğu halde bölgenin yüksek öğrenimli devrimcilerin hataları ve Oligarşik yönetiminin sistemli planı sonucunda faşistlerin kontrolünde olması bu okullarda direnişe geçilmesini engelledi.

Gaziantep, Diyarbakır, Tunceli, Kars, Niğde, Artvin v.b. illerde boykotlar diğer öğrenim kurumlarıyla başlamış ve haftalarca başarıyla sürmüştü.

Eskişehir ve Kocaelindeki direniş başlamadan yeterli çalışma yapılmadığı ve birçok arkadaş önceden gözetimine alındığı için kırıldı.

SONUÇ :

1975-1976 ÖĞRENİM YILINDA ÖNCE ÖĞRETMEN OKULLU ÖĞRENCİLERİN VE GEÇTİĞİMİZ GÜNLERDE ENDÜSTRİ MESLEK VE TEKNİK LİSE ÖĞRENCİLERİNİN YAPTIĞI DİRENİŞLER BİZLERE BİR KEZ DAHA ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN ÜLKE ÇAPINDA MERKEZİ ÖRGÜTÜNÜN OLUŞTURULMASININ GEREKLİLİĞİNİ GÖSTERDİ.

Evet, ülke çapında merkezi örgütümüz olmadığı sürece hareketlerimiz dağınık, cılız daha çok kendillikinden olacaktır. Sömürgenlere ve zorbalara indireceğimiz darbeler güçsüz kalacaktır.

Karşımızdaki düşman alabildiğine örgütlüdür. Gelişen her devrimci harekete karşı zorbaca saldırmaktadır. Bizim bu zorbalara karşı hayatın her alanında vereceğimize mücadele sıkı bir yumruk gibi örgütlü olmak zorundadır. Bu gerçeğin ışığında en geniş kitleleri yanımaza alarak aktif mücadeleler örgütlemeli, oligarşiye karşı verdiğimiz kurtuluş mücadelemizin sarp engebelt dolambaçlı yolunda her gün daha ilerleye gidebilmeliyiz.

YURDUN DÖRT BİR YANIN DA ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN ÖRGÜTLENMESİ GELİŞİYOR :

Ortaöğrenim gençliği mücadelesine paralel olarak kendi örgütlenmesinde ilerletiyor yeni dernekler kuruluyor. Mücadelemize Ergani LİSE-DER İzmir LİSE - DER Kayseri LİSE - DER Görele LİSE - DER (Giresun) Bursa Ortaöğrenim derneği B.D.O.D. da katıldılar. Buna karşın Oligarşik Dıkta Adana LİSE - DER'i Denizli LİSE - DER'i kapatmış birçok derneğinde kurulmasında engellemiştir.

ANKARADA FAŞİST SALDIRGANLAR KİTLELERDEN TECRİT EDİLİYOR

— Sincan Lisesi öğrencileri Devrimci öğretmenlerin sürülmesi üzerine 1 günlük derslere girmemişler. Bakanlığı protesto etmişlerdir.

— Opera ticaret lisesi öğrencileri, Turizm Ticaret Yüksek Öğretmen okulundan gelen faşistlerin saldırılarına uğramışlardır. Saldırganlar arkadaşlarımız tarafından dövülmeye başlanınca çareyi kaçırmakta bulmuşlardır.

— Ankara Öğretmen Lisesinde faşistlerin baskıları yoğunlaşmaktadır. Okulu, idaresinde desteklemesiyle ele geçiren üs olarak kullanan faşistler öğrencileri zorla yüksek öğretmen okulundaki ırkçı, gerici seminerlere götürmekte gitmeyenleri ise okul idaresi cezalandırmaktadır. Birçok devrimci can güvenliği olmadığı için okula gidememektedirler.

— 30 Nisan Ankara Kocatepe Mimar Kemal Lisesinde devrimci öğretmen Şükrü Kapucunun okuldan atılması üzerine arkadaşlarımız bir forum düzenlediler. Forum okul yönetiminin sürekli engellemeye çalışmasına rağmen başarılı geçmiştir. Arkadaşlarımız Forum sırasında «Yurtsever Kapucu», «Demokratik Lise», «Bağımsız Türkiye» sloganları atmışlardır. Okulun Ahmetler'deki yurtlara yakın olmasına rağmen arkadaşlarımız bir yürüyüş yaptılar ve kararlılıklarını dile getirdiler. Ertesi sabah arkadaşlarımız gene bir forum yapmak ve boykota geçmek istiyordu. Ancak Oligarşinin köpekleri okula saldırarak bunu engellediler. Arkadaşlarımız boykotun kırılması ve forumun yapılamaması üzerine direniş kararı aldılar ve toplu bir şekilde koridorlarda beklediler. Oligarşinin yurt çapında giriştiği kıyımların bir parçası olan Şükrü Kapucunun okuldan atılması okuldaki tüm öğrencilerin aktif bir şekilde katılımı ile protesto edildi.

— Atatürk Lisesin'de öğrenim yılı başından beri faşistler okulda terör havası estirmekteydiler. Okul pansiyonunu idarenin aktif desteğiyle ele geçiren faşistler, pansiyonda kalan devrimcileri gece yataklarından kaldırıp saatlerce işkence etmişler, onlardan zorla para toplamışlardır. Pansiyonda okulun öğrencisi olmayan birçok faşist besleme kalmakta diğer okullara yapılan saldırılarda pansiyon üs olarak kullanılmaktadır.

Devrimci öğrenciler can güvenliği kalmadığı için pansiyonu terketmişlerdir.

Artan faşist saldırılarla birlikte idare-Faşist ittifakına karşı Devrimci öğrencilerin güç birliği ve örgütlenmesi gün geçtikçe ilerlemektedir. Okulda ve çevrede kitle tabanı olmayan Faşistler er geç hak ettikleri cevabı alacaklardır.

— Yıldırım Beyazıt Lisesi ve Yıldırım Beyazıt Meslek Lisesi Öğrencileri 6 Mayıs 1976 günü dört yıl önce katledilen Deniz Gezmiş - Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ı bir forum düzenliyerek anmışlardır. «Deniz, Yusuf, İnan Savaş devam. Katil Oligarşi. Tek Yol Devrim. Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşu Kadar Savaş, Bağımsız Türkiye, Kahrolsun Faşizm Sloganlarıyla Yenidoğana kadar yürüyen öğrencilere Halk da katılmış yürüyüş Emperyalizme ve Oligarşiye karşı Mücadele andı içilerek sona ermiştir.

CUMHURİYET LİSESİNDE İKİ DEVRİMCİ ÖĞRENCİ KURŞUNLANDI 3000 ÖĞRENCİ DİRENİŞE GEÇTİ

Daha önce ODTÜ Otobüslerinin duraklarına ve emekte bulunan yüksek okullara yapılan faşist saldırılara üs olarak kullanılan Tokat yurdu bölgedeki orta öğrenim kurumları için de aynı amaçlarla kullanılıyordu. Okuldaki faşist öğretmenlerin de teşvikleriyle komando bozuntuları

okul çıkışlarında Devrimci öğrencilere saldırıyorlardı bu saldırılarda birçok arkadaş yaralandı son olarak 30 Nisan 1976 günü Okuldan çıkan öğrenciler faşistlerin kurduğu pusu ile karşılaşmışlardır. Bilinçlice doğrultulan namlulardan çıkan kurşunlar iki arkadaşımızın yaralanmasına neden olmuştur.

Olay üzerine öğleden sonra bir çok öğrenci derslere girmemişlerdir. 3 Mayıs pazartesi günü 3000'e yakın öğrenci Faşist saldırıları protesto ederek direnişe geçmişler. Müdürü konuşurmamışlardır.

Devrimciler kitleleri de örgütleyerek aktif bir kitle mücadelesi yapmışlardır.

Cumhuriyet Lisesi öğrencileri Faşizme ve Orta öğrenimdeki gerici uygulamalara karşı, mücadelelerini sürdürmeye kararlıdılar.

Alnını
dağ ateşyle ısıtan
yüzünü
kanla yıkayan dostum
Senin,
uyurken dudığında gülümseyen bade gül
Benim kalbimi harmanlayan isyan olsun
Şimdi dingin gövdende
Uğultuyla büyüyen sessizlik
bir gün benim elimde
patlamaya sabırsız mavzey olsun
başını omuzuma yasla
göğsümde taşıyayım seni
gödem gövdene can olsun.

KIZ LİSESİNDE OLANLAR! .

«Biz Ankara Kız Lisesi Yurtsever Öğrencileriyiz.

Okulumuzun yeri itibarıyla okulumuzun dışındaki faşistlerin baskısı altındayız. Okulumuzun karşısında bulunan Turizm ve Ticaret Yüksek Öğretmen Okulu'nun faşist öğrencilerinin baskısı altında bulunan biz yurtsever öğrenciler aynı zamanda okul yönetimi ve polis baskıları altında bulunmaktayız. Bu baskılar gün geçtikçe artmakta bizleri yıldırmaya çalışılmaktadır. Okul içerisinde ve dışarısında birçok arkadaşlarımıza saldırılmakta küfür ve dayakla tehdit edilmektedir.

Bu baskıların nedeni bizi hakim sınıflara piyano olarak yetiştirmek içindir. Gerici eğitim ve öğretimi kabul etmediğimiz içindir, gereksiz derslerin kaldırılmasını istediğimiz içindir, bu baskılar eğitim ve öğretimin halk yararına olmasını istediğimiz içindir.

Yine bizim okulumuzda toplantılar yapıp kendi sorunlarımızı tartışmamıza olanak verilmemektedir. Birçok arkadaşımız gerici kuruluşların düzenlediği sınavlara zorla sokulmak istenmektedir. Örnek olarak M. T. T.B.'nin düzenlediği üniversiteye hazırlık için yapılan sınavlara katılmamız için dolaylı olarak baskı yapılmaktadır. Bizim yüksek okullara girmemiz M.T.T.B. nin ve özel dersanelerin «güya» yardımlarıyla mı? olacak... M.T.T.B. kendi ideolojisini halk çocuklarına kabul ettirmek için bu sınavı yapmakta. Özel dersanelerde halk çocuklarını daha çok sönmürmek için açılmaktadır.

Bizler emperyalist, kapitalist sisteme bağlı yarı sömürge bir ülkede yaşıyoruz. Görünümü dizginlenmemiş sömürü; baskı, ve zulüm olan emperyalizm yalnızca ekonomik sömürü değildir. O askeri, ideolojik, politik, ekono-

mik ve kültürel yöntemleriyle bir bütündür. Bu anlamda il-
selerde okuyan bizlerde emperyalizme ve işbirliklerin çı-
karları doğrultusunda eğitim görüyoruz. Bir yanda bize
düzene özgü bireycilik ve bencillik aşılanırken, kafamız
gereksiz ve çağdışı düşüncelerle doldurulurken öte yan-
dan bir çok sorunlarımız çözümlenmeden duruyor.

Bütün bu sorunlar, Türkiyedeki bütün ortaöğrenimle-
rin sorunudur. Bu sorunlarımızı çözmek için birleşip da-
yanışma içinde bulunup egemen sınıflara karşı örgütlü
mücadele edelim.

Biz sorunlarımızın çözümünü halkın sorunlarından
ayrı görmüyoruz. Kurtuluşumuz halkın kurtuluşu ile
mümkündür.

YAŞASIN HALKIMIZIN KURTULUŞ MÜCADELESİ

YAŞASIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELEMİZ

YAŞASIN DEMOKRATİK ORTA ÖĞRENİM KAVGAMIZ

**YAŞASIN DEVRİMCİ ÖĞRETMEN ÖĞRENCİ DAYANIŞ
MASI**

KAHROLSUN FAŞİZM VE EMPERYALİZM.

KAPİTALİST TOPLUM

Tarihte beş toplum biçimi görülür. İkel komünal, köleci, feodal ve kapitalist toplum. Sosyalist toplum. Bu toplumsal sistemleri belirleyen güç, yaşama araçlarının, elde edilmiş biçimi, yani, toplumun yaşaması için gerekli olan maddelerin (elbiseler, yiyecekler, üretim aletleri, vb.) ÜRETİM BİÇİMİDİR. Üretim aletleri ve çalışma hünerleri ile, tecrübelerini ortaya koyan insanlarsa ÜRETİM GÜÇLERİNİ oluştururlar. (Bu, üretim biçiminin, doğaya, yani, maddeye ilişkin yanını ortaya koyar. Oysa, üretim biçiminin bir başka yanı daha vardır.): O da, 'Üretim sürecindeki insanın, insanla olan ilişkileri, yani insanlar arasındaki ÜRETİM İLİŞKİLERİ'dir.' (Marks). 'Sonuç olarak, üretim ve üretim biçimi, hem toplumun üretim güçlerini, hemde, insanların üretim ilişkilerini kapsar, bu yuzdende, bunların maddi değerler üretimi sürecindeki birliklerinin bir ifadesidir.' (Marks). Bütün bu açıklamalardan sonra, şunu da ekleyelim. Bir toplumsal sistemden, bir başka toplumsal sisteme geçişteki objektif etken, üretim ilişkileri ile, üretim güçleri arasında uzlaşmaz bir çelişkinin var olmasına bağlıdır, yani, toplumsal gelişim sürecinde, üretim güçlerinin gelişiminin, mevcut üretim ilişkilerinin boyutlarını aşmasına, yani, mevcut üretim ilişkilerinin, üretici güçlerin gelişimini kösteklemesine bağlıdır. Bir üretim biçiminin, nasıl ilerleye doğru giderek, yerini başka bir biçime bıraktığını, ancak, bu kavramlarla açıklamak mümkündür.

Tarihte görülen, bu beş tip toplum biçiminden, İkel komünal, köleci ve feodal toplum biçimlerini, yetersizde olsa, tarih kitaplarının eleştirisi bölümünde veriyoruz ve ayrıca günümüzü daha fazla ilgilendirdiğinden dolayı kapitalist toplumu incelemeyi, daha uygun buluyoruz.

Kapitalizm nasıl ortaya çıkmıştır? Kapitalizm, her- şeyden önce, kapitalistlerin özel mülkiyetine dayanan ve bu sınıfın ücretli işçilerin emeğini sömürmesi ile somutlaşan bir ekonomik sistemdir ve bu ekonomik sistemin (kapitalizmin) ortaya çıkabilmesi için iki şart vardır. Birincisi: Kişisel özgürlüklerden yararlandıkları halde, üretim ve geçim araçlarından yoksun kalan bir kitlenin, yani, işçilerin var olması gerekir. İkincisi: Paranın ve üretim araçlarının bir avuç insanın elinde toplanması. Bu iki şart, feodal rejimin bağrında küçük üreticilerin farklılaşması, yani bir kısmının zenginleşmesi, bir kısmının ise elindekinide kaybederek, işgücünün satmak zorunda kalan kitleye katılması ve feodallerin çözülmesi ile olmuştur. Bu nasıl olmuştur? Feodal sistem köleci sisteme göre daha ilericiydi, işbölümü gelişmiş, teknik ilerlemiş, hatta yüksek fırınlar dahi kurulmaya başlanmıştı. Fakat, feodal sistem, üreticiler' güçlerin gelişim seviyesine uymamaya başlıyordu. Örneğin verimliliğinin düşüklüğünden dolayı, köylüler tarımsal üretimi arttıramıyordu ve küçük üretim yani, kapitalizmin tohumları iyice yaygınlaşmaya başlıyordu. Bu, küçük meta üreticilerinin amansız rekabeti, onların zenginler ve fakirler şeklinde ayrılmalarına yol açıyordu. Bu arada feodaller, kamu topraklarını ele geçiriyorlar ve hatta köylüleri evlerinden kovuyorlardı. Bu toprakları ise kiraya veriyorlardı. Bunu yapmalarının sebebi, tabii ki, köylülerin emeğinin artık mevcut şartlarda yeterli olmayışı idi. Böylece önemli bir işgücünün şehire, yani, sanayie akımı sağlanıyordu. Bunun yanında, yukarıda belirttiğimiz kapitalizmin doğuşu için gerekli ikinci şartta kendiliğinden oluşuyordu, yani üretim araçları ve para toprak bir avuç zenginlin eline geçiyordu.

Öte yandan, büyük coğrafi keşifler sonucunda, yağmalanacak bir sürü sömürge ortaya çıkmıştı. Aynı zaman da ticaretle uğraşan zenginler, küçük ticari müesseseleri

boyundurukları altına alıyorlar ve onların işgüçlerini sanayie akıtıyorlardı. Bütün bu şartların zorlaması ile, kapitalizm ortaya çıktı, gelişti ve feodalizmi yıkarak, yerine kapitalizmi yerleştirdi.

Ürünler, şahsi tüketim için değil, satış için, pazarda mübadele için üretilmişse, bu meta üretimidir. Meta üretimi, daha, ilkel topluluğun parçalanmasından itibaren vardı, ancak, kapitalist toplumda hakim duruma geçti. Kapitalist toplumda işgücü, yani, insanın maddi servetlerin üretiminde bedeni ve fikri yeteneklerinin tümü, metalaştı (alınıp-satılan bir mal haline geldi). Sonuç olarak, kapitalist toplumda, Meta üretimi hâkim oldu ve insanlar arasındaki ilişkiler, metalar arasındaki ilişkiler şeklinde tezahür etmeye başladı. Fakat, hemen belirtelimki, her Meta üretimi kapitalist değildir. Genelde, iki türlü Meta üretimi vardır: Birincisi, basit **Meta üretimi** ki, bunların temsilcileri küçük üreticiler ve zanaatçılar üretimleri şahsi emekleri üzerine kurarlar. Bu üretimin ikili bir karakteri vardır. Bir yandan küçük üreticinin özel mülkiyeti vardır ki, bu onu kapitaliste yaklaştırır. Öte yanda, basit meta üreticisi, üretimini şahsi emek üzerine kurduğundan ve her an yoksullaşıp, işinin kapitalist üretim yanında değerini kaybetme tehlikesinden dolayı da bir işçidir, onu proleterya ya yaklaştıran da budur. İkincisi, kapitalist Meta üretimidir. Bu üretim, üretim araçlarının sahibinin şahsi emeğine değil, üretim araçları sahibinin, yani, kapitalistin ücretli işçiyi sömürmesine dayanır. Bununca iki şartı vardır: Bunlar, üretim araçları üzerinde özel mülkiyetin varolması ve işgücünün metalaşmasıdır.

Özellikle kapitalist toplumda hakim olan meta üretiminin ya da metanın ikili bir değeri vardır. Metanın insanın şu yada bu ihtiyacını karşılamasına, metanın kullanım değeri denir. Öte yandan, belirli bir kullanım

değeri olan bir metanın, başka bir kullanım değeri olan bir meta ile değiştirilmesine, metanın mübadele (değişim) değeri denilir. Peki, bu mübadele işlemine tabi tutulan metaların eşdeğerde olup olmadığı ne malumdur? Bu nasıl anlaşılır? Bu o metanın, içerdiği emeğe bakılarak anlaşılır. Aynı oranda toplumsal emek harcanan metalar eşdeğerlidirler. Arz-talep, fayda, o metanın nadir bulunması, sadece değeri, yani mübadele değerini etkiler, fakat, o değeri belirleyen o maddenin içinde taşıdığı toplumsal emektir. Metaların da değerce büyüklüğü, metadaki emek miktarıyla ölçülür. Marks'ın değer kanunu budur.

İşgücünü satan bir işçi, işgücünü, yine iş stresi içinde tüketir ve bu sarfettiği işgücünün de karşılığını alır. Yani, kendisinin ve ailesinin bir ay daha kuru ekmekle sağ kalmasına yetecek kadar ücret. Fakat, bu, işçinin sömürülmediği anlamına gelmez. Tam tersine, işçi, işgücünü kapitalistin hizmetine sokarak ona bir değer yaratır. Bu değeri yaratan işçidir. Fakat, burada, kapitalist işçiye emeğinin karşılığını vermez. Örneğin bir fabrikada, eğer bir işçi, 8 saat çalışıyorsa, bunun 4 saatini kendisi için, 4 saatini de kapitalist için çalışır ve bu 4 saatlik ek-süre içerisinde kapitaliste fazladan bir değer yaratır. İşte bu değere, Marks, artık-değer diyor, yani, bu yolla kapitalist, işçinin EMEĞİNİ SÖMÜRÜR ve bu yolla kazandığı ARTIK-DEĞERİ de cebine atar. Zaten kapitalist üretimin amacında daha fazla artık-değer elde etmek, yani daha fazla işçiyi, soyup soğana çevirmektir. Fakat şu önemli noktayı da belirtmekte yarar var. Azami kâr olgusu, kapitalizmin rekabetçi döneminde, azami artık-değer sömürüsü ile eş anlamlıydı. Bu dönemde mallar, değerlerine satılıyordu. Bu yüzden, karlılık oranını arttırmak isteyen bir kapitalistin, daha çok artık-değer elde etmesi gerekiyordu. Oysa tekelci kapitalizm döneminde, yani em-

peryalizm döneminde, malların piyasada değerlerine eş fiatta satılması gibi bir sorun yoktur. Tekellerin varlığından dolayı, kapitalistler, malları fiatlarının çok üstünde satabiliyorlar ve bu anlamda da, azami kâr olgusu, tekel kârının, âzami artık-değerle toplamına eşit oluyor.

Üretimden bahsettiğimizde, maddi servetlerin yaratılması sürecini kastediyoruz. Bunun anlamı kapitalist toplumda, kapitalistlerin ellerindeki para ile işgücü ve hammadde satın almaları ve bu sermayeyi üretime yatırarak, maddi servetlerin yaratılması oluyor. Fakat, bu iş burada bitmiyor, kapitalist, üretilen bu maddi servetleri satıyor ve elde ettiği para ile yeniden üretime başlıyor. Yeniden üretim iki şekilde olabilir. Biri, BASİT YENİDEN ÜRETİMDİR. Bu durumda kapitalisy, üretim esnasında el koyduğu artık-değeri kendi kişisel harcamalarına (yiyecek, giyecek, ev, araba, vb.) yatırır, yani, üretimi genişletmez, kâr fazlalaşmaz. Fakat, kapitalizmin gelişmesi ile beraber, ikinci tip yeniden üretim, yani, GENİŞLETİLMİŞ YENİDEN ÜRETİM görülür. Bu durumda, kapitalist elde ettiği artık-değerin hepsini kişisel harcamalarına yatırmaz; bir kısmıyla, yeni makineler, yeni işçiler, hammadde satın alır. Böylece yeniden üretim yapılır, işletmesini genişlettiğinden dolayı, daha fazla artık-değere elkoyar ve bu süreç devam ettikçe, daha çok işçi sömürülür; kapitalistse, daha çok para kazanır.

Kapitalizmin gelişmesi ile beraber, toplumdaki sınıf çatışmaları, özellikle proleterya ile kapitalistler arasındaki çatışma iyice yoğunlaşır, derinleşir. Fabrikalarda çalışanlar ve her türlü maddi serveti yaratanlar işçiler olduğu halde, yani üretim SOSYAL BİR KARAKTERE sahip olduğu halde, üretim araçları, kapitalistlerin elindedir, yani, ÖZEL KAPİTALİST MÜLKİYET hüküm sürmektedir. İşte bu, kapitalizmin temel çelişkisini oluşturur. Öte yandan, köylerdeki küçük üreticiler, kapitalist

işletmelerle rekâbete girememektedirler. Binlerce köylü feodal üretim biçiminin çözülmeye başlama sonucu, şehre göç etmek ve işgücünü satmak zorunda kalmaktadır. Fakat, bunların şehirdede iş bulma olanakları azdır. Bu yüzden, kapitalist sistemin içinde, büyük bir İSSİZLER ORDUSU doğmaktadır ki, buda, toplumdaki huzursuzlukları artırır. —

Kapitalizmin diğer bir özelliği ise üretimin dümdüz bir çizgi izlememesidir. Kapitalist devir, dört safha izler. Bunlar: buhran, deprasyon, (kriz) canlanma ve atılım safhalarıdır. Buhran, kapitalist devirin en önemli safhasıdır. Kapitalizmin rekabetçi devirdeki özelliği (emperyalizm öncesi), kapitalist işletmelerin rekabetidir. Ancak bu rekabet, piyasada aşırı meta üretimine yol açar, böylece fiyatlar düşer, birçok işletme iflas eder. Bu devirde kapitalist ekonomi, yatağa düşer, hastalanır. Dış ticaret açığı çoğalır, mevcut üretim ilişkileri ile üretici güçler arasındaki çelişki iyice yoğunlaşır, huzursuzluk artar. Ancak, birçok işletmenin iflas etmesiyle ve üretim araçlarının ve maların bir kısmının tahribiyle, bu dönem sona erer, deprasyon dönemi başlar. Deprasyon döneminde, sınâi üretim durgun bir haldedir, ticaret yavaşlamıştır, işsizlik buhran döneminde olduğu kadar vardır, meta stokları kısmın tahrip edilmiş, kalanları da düşük fiatta satılmıştır. Kapitalist üretim ve pazar ve hammadde kaynakları için kapitalistler arasındaki rekabet, onları sabit sermayeyi yenileştirmeye zorlayınca kadar bu dönem devam eder. Kapitalistlerin sabit sermayeyi, yâni makina ve hammadde kaynaklarını geliştirmesiyle beraber, üretim yeni bir safhaya, canlanma safhasına ulaşır. Bu safhada, buhranın izleri yavaş yavaş silinir, kapitalistler üretimlerini genişletmeye ve birbirleri ile rekâbete başlarlar, ticaret ilerler, işsizlik azalır, fiyatlar yükselmeye başlar, kârlar büyür ve böylece kapitalistler buh-

randan önceki âzami üretimi aşarlar ve kapitalist devir, atılım safhasına girer. Yani hasta güç kazanarak iyileşir ve yataktan kalkar. Bu safhada, kapitalistler arasındaki rekabet iyice şiddetlenir, kapitalistler birbirlerini yok etmek için piyasayı mal ile doldururlar. Ancak bu mallar yavaş yavaş birikir ve fiatlar düşmeye başlar ve buhranın tohumları görülmeye başlanır; devir yeniden başlar.

Görüldüğü gibi, buhran döneminde, kapitalist üretim hastalanır, işçi sınıfının ve müttefiklerinin mücadelesi yükselir. Bu dönemde üretici güçlerle, üretim ilişkileri arasındaki çelişki iyice yoğunlaşır, ancak bu dönemde kapitalizm, hastalandığı halde ölmez çünkü, kapitalizm henüz rekabetçi yani, devrimci dönemini tamamlamış değildir. Ve buhrandan üretici güçleri geliştirerek çıkar ve sonsuz hızla geliştirmeyi devam eder. Ancak, bu dönemde 19. yüzyılın sonlarında ve 20. yüzyılın başlarında bitecek, kapitalizm emperyalist yani, gerici aşamasına geçecek ve ölüm çanları çalmaya başlayacaktır. Çünkü artık kapitalizm üretici güçleri geliştiremez ve çürümeye başlar.

ANTAKYA LİSESİNDE NELER OLUYOR?

28/5/1976 Pazartesi günü Antakya lisesi Pansiyonunda Faşist saldırılar kendini bir daha göstermiştir... Ülkü Ocaklarından gelen azgın itler zincir ve sopalarla pansiyondaki devrimci öğrenciler üzerine saldırmışlardır. Tasmalı köpeklerin bu saldırısı karşısında yiğitçe kendini koruyan devrimci öğrenciler Ülkü Ocaklı itleri içeride dövmüşlerdir. Olay yerine gelen polisten kuvvet alarak dışarıya çıkarılan devrimci öğrenciler polis ve faşistlere karşı kendilerini korumaya çalışmışlardır. Mütalada olan öğrenciler polis tarafından karakola çekilmiş, daha sonra pansiyon haklarını ellerinden almış, o gün Pansiyon Müdürü Hakkı Karagöz oğlunun oyunuyla 27 öğrenci dışarıda gecelemişlerdir. Karakola çekilen hepsinin saçları sifıra vurulmuş ve dayak atılmıştır.

Oligarşik Diktatörün baskı ve yıldırma politikası ne kadar artarsa artsın devrimci mücadelemiz sürecektir. Oynanmak istenen oyunları başlarına yıkacağız.

Kahrolsun Oligarşi ve Faşizm

Yaşasın Demokratik Lise Kavgamız

Yaşasın Emperyalizm ve Oligarşiye Karşı Mücadelemiz.

Antakya Lisesi Pansiyonu Öğrencileri.

MUT LİSESİNDEKİ OLAYLAR.

Olay 25.3.1976 tarihinde öğleden sonra okuldan dağılıp evlerine giden öğrenciler üzerine faşist komser ve polislerin saldırmasıyla başlamıştır.

O gün öğleden sonra saat 17,30 - 18.00 sıralarında öğrenciler dağılmış evlerine gidiyorlardı, okuldan biraz açılmışlardaki komser ALİ OCAK ve emrindeki sekiz polis öğrenciler üzerine saldırdılar. Daha önce faşist öğrenciler tarafından adları verilen ve o anda gösterilen öğrenciler yakalandıkları gibi doğru polis karakoluna

götürülmüşlerdir. Bunu duyan halk yavaş yavaş polis karakolunun önüne toplanmaya başlamışlardır, akşam olduğu halde saat 23.00 - 24.00'e geldiği halde dağılmayan halktan korkan komser ve polisler jandarmanın kuvvetinden yardım istemişlerdir jandarmanın geldikten sonra polisler, içerdeki tutukluları gizlice jandarmanın karakoluna götürmüşlerdir.

OKULDA

Diğer yandan öğrenciler sabahleyin okulda ders görmek istemişlerdir. Ve okul önünde toplanmaya başlamışlardır. Önce bir arkadaş konuşma yapmış ve ölen tüm devrimciler için bir dakika saygı duruşuna geçilmiştir. Daha sonra okul etrafında yürümüşlerdir. Marşlar söylenmiş sloganlar atılmış bunun üzerine okula üç cemse jandarmanın gelmiş bundan yarım saat sonra Mersinden gelen askerler takviye etmişlerdir. Öğrenciler korkup dağılmayıp, yine marşlar söylemeye devam etmişlerdir. Çevrede halk birikmiş öğrencileri destekliyorlardı. Bir ara okul müdürü hoparlörlerle öğrencilerin okul önünde toplanmalarını söylemiş, daha sonra şunları ilave etmiştir «Çocuklar ne için toplandığınızı biliyorum fakat iş mahkemelik oldu siz toplanmakla hiç bir şey elde edemezsiniz. Bana da Millî Eğitimden dördüncü telefon oldu sene başından beri, dördüncüde söylenen söz aynı ve aynen şöyle «Müdür bey bu gibi zamanlarda görevinizi yapın. Sağcılarını koruyun solcularını ezin.» Bende artık tahammül edemedim ve istediğiniz şekli görev yapmak kolay ise bunu siz yaparsınız' dedi ben tarafsızım ne sağın bekçisi ne de solun destekçisiyim. Millî Eğitim müdürünede söyledim sizde söyledim. İstifamı veriyorum' demiş ve konuşmasını kesmiştir. Öğrenciler bu duyduklarından sonra burjuvaziye ve bunun uşaklığını yapanlara karşı kinleri daha da artmış daha da hırçınlaşmışlardır.

ALİ OCAK bu yaptıklarıyla kalmamış, Mersinden sivil ve resmi karışık 200 polisi çağırmıştır. Öğleye doğru gelen polisler öğrenciler arasına girerek anarşistler diye bağırarak adam seçmeye başlamışlardır. Kendilerine göre sözcü olabilecek uzun boylulardan 16 kişiyi arabalarına attıkları gibi doğru jandarma karakoluna götürmüşlerdir. Geride kalan öğrenciler dağılmayıp (Kol Kola) Sloganlar atmışlar marşlar seöylemişlerdir.

9 Kişi Mahkemede, Bir önceki gün tutuklanan M. Kayhan Ünver, Mustafa Yeşil, Muzafer Yılmaz, Ömer Barış (Sivil) Mehmet Demirdağ, Mehmet Yüksek (Sivil) Turgut Mekan, Ali Gürbüz, Celalettin Atalı adlı arkadaşlar o gün mahkemeey çıkmışlar ve oradan A.D.G. Mahkemesine sevk edilip doğru Adana kapalı ceza evine götürülmüşlerdir. 5 Nisana kadar ceza evinde yatan arkadaşlar, 5.4.1976 tarihinde tekrar duruşmaya çıkmışlar ve tahliye edilmişlerdir. Boykot yüzünden tutuklananlar ise tutuklandıkları gün bırakılmışlardır.

Not : Adanaya götürülen 9 kişi izinsiz yürüyüş yüzünden tutuklanmışlardır.

ERCİŞ LİSESİNDE FAŞİST BASKILAR YOĞUNLAŞTI

Erciş lisesinde Van Valisinin yaptığı konuşmayı «Demokratik Lise», «Okulumuz faşistlerden arınsın», «eşit öğretim», «sürülen hocalar geri gelmelidir» gibi pankartlarla karşılayan devrimci öğrenciler üzerinde okul müdürünce baskılar yoğunlaşmaktadır. Son olarak Çetin isimli arkadaşımızı Hakkari lisesine sürgün edilmiş ve 17 arkadaşımızda üçer gün okuldan uzaklaştırılmışlardır. Ayrıca 8 arkadaşımızın daha sürgün edileceği söylenmektedir.

Devrimci öğretmenlerin sürülmesinden sonra okulda çoğu dersler boş geçmektedir. Okul müdürü öğrencileri Ülkü Ocaklarına kaydettirmek için baskı uygulamaktadır.

Erciş lisesinin devrimci, ilerici, yurtsever öğrencileri bu baskılardan yılmayacaklardır.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and appears to be a list or a set of instructions.]

Ulaş'ların, Mahir'lerin, Deniz'lerin, Sinan'ların, İbo'ların ve halkımızın kurtuluş mücadelesinde şehit düşen tüm devrimcilerin anısına :

"DEVİRİM YOLU ENGEBELİDİR, DOLAMBAÇLIDIR, SARPTIR. BU YOLU TIRMANAN DEVRİMCİLERİN BİRBİRİNE İLETMESİYLE KURTULUŞ BAYRAĞI OLİGARŞİNİN BURCUNA DİKİLECEKTİR. HER ENGEBEDE DÜŞEN DEVRİMCİLERİN GÖVDELERİ BİR DEVİRİM FIRTINASI YARATIR... DÜŞEN DEVRİMCİLERİN KANI DEVİRİM YOLUNU AYDINLATIR, DÜŞENLER GERİDE KALMAZ. ONLAR; EMEKÇİ HALKIN KALBİNDE BENLİĞİNDE VE BİLİNCİNDE DEVİRİMİN İTİCİ SEMBOLLERİ OLARAK YAŞARLAR..."

DÜŞENLER DEVİRİM İÇİN DEVİRİM YOLUNDA VURUŞARAK DÜŞTÜLER. KALBİMİZE, BENLİĞİMİZE VE BİLİNCİMİZE GÖMÜLDÜLER... KURTULUŞA KADAR SAVAŞ ŞİARINI DEVİRİM YOLUNA KANLARIYLA YAZDILAR... YOLUMUZ, DEVİRİM YOLUNDA DÜŞENLERİN YOLUDUR."